

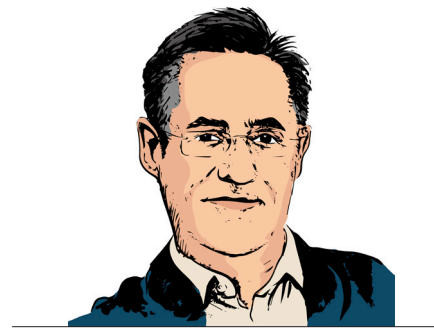
#LlibertatJordis i 155: test final del PSC?

A Catalunya emergeix un nou mapa polític. Els atacs de PP i Cs contra l'escola catalana desplacen una part creixent de les esquerres cap al sobiranisme: és l'hora de la veritat del PSC

El regidor dels *comuns* Jaume Asens ha dit que l'1 d'octubre és un esdeveniment que quedarà gravat en la memòria del país: va alliberar una energia molt forta, va apoderar la gent, va causar una massiva desafecció amb l'Estat espanyol i una ruptura emocional molt grans, en molts casos definitiva: "L'1 d'octubre és com el 15M multiplicat per moltes vegades i obre una nova era política, i crea un nou mapa polític a Catalunya entre els que accepten i justifiquen la violència de l'Estat d'aquell dia i els qui no". Fins i tot Ada Colau, tan prudent i tan mesurada del setembre ençà, ja es planteja trencar el seu pacte amb el PSC a l'Ajuntament de Barcelona.

A Espanya hi ha un suport del 70% a la repressió de l'Estat, ja que Cs i PSOE han fet costat sense fissures al PP, fins i tot també en l'empresonament dels presidents de l'ANC i d'Òmnium Cultural, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart. A Catalunya, en canvi, l'independentisme català està ampliant el seu perímetre, ja que una part creixent de les bases dels *comuns*, i en una altra mesura del PSC, se sent cada vegada més lluny del bloc unionista que a Catalunya ha estat en contra del procés.

Jaime Rodríguez afirma que "ja ens han fet hegemònics", i estima que l'independentisme avui se situaria al voltant dels 2,5 milions de vots (en va obtenir 1,95 milions el 27S de 2015), al mateix temps que estima que una part important del vot unionista rebutja la violència d'Estat l'1 d'octubre: una enquesta d'*El Español* situa només en un 11% l'acceptació a Catalunya (davant d'un 44% a la resta de l'Estat), un percentatge molt més baix del que

RAMON
TREMOSA

van obtenir conjuntament PP, PSC i Cs a Catalunya el 27S de 2015 (39%).

Des que hi ha presos polítics catalans a Madrid, en una nova escalada repressiva de l'Estat espanyol a l'independentisme pacífic, el PSC se situa possiblement en el moment més difícil de la seva història, en el context de la suspensió de l'autonomia de Catalunya via article 155 acordada per PP i PSOE dijous passat. No n'hi ha prou amb algunes piulades a Twitter d'alguns dirigents del PSC, que critiquen la detenció dels Jordis i demanen diàleg: el suport total del PSOE al PP redueix el marge de maniobra del PSC com mai. L'alcalde de Terrassa Jordi Ballart va dir que dimitiria si el PSOE donava suport al PP en la suspensió de l'autonomia: anticipa que la marca PSC serà totalment perdedora en aquest nou context.

Veure el secretari general del PSOE justificant l'ingrés a presó dels Jordis és tota una novetat històrica: mai en la seva centenària història el PSOE havia justificat els empresonaments de Maura, Primo de Rivera, Gil Robles i Franco contra dirigents democràtics. Ni Franco no es va atrevir a empresonar els dirigents d'Òmnium Cultural!

Avui, en canvi, el PSOE andalús fins i tot aplaudeix la presó dels Jordis. A Espanya la dreta ha tornat a empresonar demòcrates i confirma que això forma part del seu ADN polític. Si els Jordis a la presó només són l'aperitiu de futures detencions contra líders polítics i civils catalans, i el PSOE segueix avalant els empresonaments, no sé veure quins són els guanys per al PSC lligat al PSOE: com ja diuen les enquestes, és el PP qui es reforça a Espanya de la mà dura contra els catalans, al mateix temps que el clar discurs de Pablo Iglesias contra el PP el situa més aprop del *sorpasso* al PSOE.

Els nous atacs desbocats de PP i Cs contra l'escola catalana trenquen el front unionista a Catalunya: molta gent del PSC i del PSUC han contribuït a l'èxit de la immersió lingüística. El nou mapa polític català, que rebutja les porres i les agressions al català, eleva fins al 75% els catalans que estan en contra de PP i Cs i així arribem a la suspensió de l'autonomia. Els diaris alemanys fa mesos que avisen Rajoy: si reprimeix militarment els catalans, el 75% seran independentistes i llavors ja no es podrà aturar la independència de Catalunya.

Eurodiputat independent pel PDeCAT